KOMISSION PÄÄTÖS

tehty 8 päivänä maaliskuuta 2006

tukijärjestelmästä, jonka Italia (Veneton alue) aikoo toteuttaa maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 639)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/642/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on edellä mainitun artiklan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ([1]),

sekä katsoo seuraavaa:

I. MENETTELY

(1) Perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti Italian pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti komissiolle 23 päivänä helmikuuta 2000 päivätyllä ja 28 päivänä helmikuuta 2000 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä Veneton alueellisen lain nro 5/2000 ([2]) (jäljempänä 'alueellinen laki nro 5/2000') 35 pykälästä, jossa otetaan käyttöön tuki maataloustuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen hyväksi.

(2) Italian pysyvä edustusto Euroopan unionissa toimitti komissiolle Italian viranomaisilta pyydetyt lisätiedot 12 päivänä toukokuuta 2000, 1 päivänä elokuuta 2000, 15 päivänä marraskuuta 2000 ja 24 päivänä tammikuuta 2001 päivätyillä ja 18 päivänä toukokuuta 2000, 7 päivänä elokuuta 2000, 16 päivänä marraskuuta 2000 ja 30 päivänä tammikuuta 2001 saapuneiksi kirjatuilla kirjeillä. Lisätietoja oli pyydetty 18 päivänä huhtikuuta 2000, 5 päivänä heinäkuuta 2000 ja 21 päivänä syyskuuta 2000 päivätyillä kirjeillä sekä 13 päivänä joulukuuta 2000 järjestetyssä kahdenvälisessä kokouksessa.

(3) Komissio ilmoitti Italialle 2 päivänä huhtikuuta 2001 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa tarkasteltavana olevan tuen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(4) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([3]). Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta.

(5) Italian viranomaiset esittivät huomautuksensa kyseisistä tukitoimenpiteistä 12 ja 22 päivänä kesäkuuta 2001 päivätyissä kirjeissä. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

II. KUVAUS TUESTA

(6) Alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälässä otetaan käyttön valtiontuki, jonka tarkoituksena on maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen. Tukea on tarkoitus myöntää sellaisten elintarvikealan yritysten hankkeisiin, jotka ovat esittäneet maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 951/97 ([4]) mukaisen rahoitushakemuksen ohjelmakauden 1994–1999 ([5]) aikana. Eräät näistä yrityksistä ovat konkreettisesti aloittaneet työt saamatta kuitenkaan julkista tukea määrärahojen puuttumisen vuoksi.

(7) Syyskuun 14 päivänä 1993 tehdyn aluehallituksen päätöksen nro 4202 mukaan asianomaiset yritykset saattoivat edellä mainitulla kaudella esittää vuosittain alueellisille viranomaisille (aluehallituksen maataloudesta ja ETY-suhteista vastaava osasto) kyseisiin hankkeisiin liittyviä rahoitushakemuksia ennen 30 päivää huhtikuuta ja ennen 30 päivää syyskuuta hankkeiden sisällyttämiseksi yhteisrahoitettuun ohjelmaan. Hankkeiden valintamenettelyn päätteeksi toimivaltaiset viranomaiset laativat hankkeiden tärkeysjärjestykseen perustuvan luettelon ja ilmoittivat mahdollisille tuensaajille hankkeiden hyväksymisestä rahoitustuen piiriin julkaisemalla alueen virallisessa lehdessä aluehallituksen päätöksen edellä mainitun luettelon hyväksymisestä. Yrityksille, joiden investointihankkeita ei ollut hyväksytty, sitä vastoin lähetettiin kirje, jossa esitettiin hylkäämiseen johtaneet syyt.

(8) Italian viranomaisten mukaan edellä mainitun luettelon hyväksymisestä tehdyn päätöksen julkaiseminen alueen virallisessa lehdessä voitiin (asiakirjojen julkisuutta koskevan lain ([6]) mukaisesti) pitää julkisviranomaisen ilmoituksena asianomaisille näiden esittämiä hankkeita koskevien rahoitushakemusten hyväksymisestä, mikä viranomaisten mukaan oli omiaan luomaan luettelossa olevien yritysten keskuudessa oikeutettuja odotuksia tuen myöntämisen suhteen.

([1]) EYVL C 140, 12.5.2001, s. 2.

([2]) Veneton alueellinen laki nro 5, annettu 28.1.2000, alueellisten lakien jälleenrahoitusta ja muuttamista koskevista yleisistä säännöksistä alueen vuosittaisen ja monivuotisen talousarvion laatimiseksi (varainhoitolaki vuodeksi 2000).

([3]) Ks. alaviite 1.

([4]) EYVL L 142, 2.6.1997, s. 22.

([5]) Veneton alueen toimenpideohjelma on hyväksytty 2.10.1996 tehdyllä komission päätöksellä.

([6]) Laki nro 241, annettu 7.8.1990, hallinnollisia menettelyjä ja julkisten asiakirjojen saatavuutta koskevista uusista säännöistä, Italian virallisen lehden yleisen sarjan nro N. 192, 18.8.1990.

(9) Italian viranomaisten mukaan investoinnit voitiin toteuttaa sen jälkeen, kun hankkeen menojen tukikelpoisuudesta oli ilmoitettu ja joka tapauksessa vasta rahoitushakemuksen esittämisen jälkeen ([7]).

(10) Puolivuosittain laadittavien luettelojen ylläpitämistä oli tarkoitus jatkaa siihen asti, kun Veneton alueellisen toimenpideohjelman talousarvio olisi käytetty loppuun. Aluehallituksen 23 päivänä marraskuuta 1999 tekemällä päätöksellä nro 4102 ([8]) julkaistiin lopullinen luettelo 14 päivään heinäkuuta 1999 mennessä esitetyistä hakemuksista. Käytettävissä olevat määrärahat käytettiin loppuun ennen kaikkien luettelossa olleiden hankkeiden rahoittamista. Näin osa hankkeista jäi ilman rahoitusta, vaikka niiden rahoituskelpoisuus oli julkaistu.

(11) Tällaisessa tilanteessa turvauduttiin erilaisiin muihin rahoituslähteisiin (esimerkiksi ylivarauksista peräisin oleviin varoihin, maatalouden valuuttarahastoihin ja 31 päivänä lokakuuta 1980 annetun alueellisen lain nro 88 ([9]) 29 pykälässä säädettyihin rahastoihin) siinä määrin, että viimeisessä luettelossa olleesta yhteensä 150:stä tukikelpoiseksi hyväksytystä hankkeesta ainoastaan 36 jäi edelleen vaille rahoitusta.

(12) Alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälässä säädetään nimenomaan niiden 36 hankkeen rahoittamisesta, jotka eivät onnistuneet saamaan julkista tukea ohjelmakaudella 1994–1999 mutta jotka silti sisältyvät valittujen hankkeiden luetteloon ja joista eräiden osalta työt oli jo aloitettu.

(13) Tuen rahoittamiseen varattu talousarvio on 5 miljardia Italian liiraa (2 582 284 euroa), mutta Italian viranomaiset ovat vakuuttaneet, että mikäli tulevaisuudessa olisi käytettävissä muita varoja, kyseiset hankkeet rahoitettaisiin vaihtoehtoisista rahoituslähteistä. Tukijärjestelmää on tarkoitus jatkaa siihen asti, kun (alkuperäisessä tai myöhemmin korotetussa) talousarviossa varatut määrärahat on käytetty loppuun.

(14) Suunniteltu tuki ei voi kasautua muiden samaan tarkoitukseen myönnettävien tukien kanssa.

(15) Alueelliset tukitoimenpiteet ovat luonteeltaan poikkeuksellisia ja ajallisesti rajoitettuja. Ne liittyvät aloitteisiin, joiden osalta julkaistaessa ne hyväksyttyjen hankkeiden luettelossa noudatettiin alakohtaisia rajoituksia ja määräyksiä, jotka sisältyivät komission hyväksymään Veneton alueelliseen toimenpideohjelmaan ja maa- ja metsätaloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamista koskevien investointien valintaperusteista sekä päätöksen 90/342/ETY kumoamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1994 tehtyyn komission päätökseen 94/173/EY ([10]) ja asetukseen (ETY) N:o 951/97; alueviranomaiset hyväksyivät tukihakemukset edellä mainittujen säännösten ja määräysten perusteella.

(16) Italian viranomaiset ovat myös täsmentäneet, että vaikka on kyse ohjelmakaudesta 1994–1999, tarkasteltavana olevassa tapauksessa hankkeiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille oli arvioitava soveltamalla *maatalousalan valtiontukia koskevia yhteisön suuntaviivoja* ([11]) (jäljempänä 'suuntaviivat'), koska kyseinen valtiontukijärjestelmä on ilmoitettu edellä mainittujen suuntaviivojen voimaantulon jälkeen. Italian viranomaiset ovat erityisesti sitoutuneet noudattamaan suuntaviivojen 4.2 kohdan edellytyksiä, rajoituksia ja määräyksiä, toisin sanoen:

a) tuen osuus saa olla enintään 40 prosenttia tukikelpoisista investioinneista;

b) tukea ei saa myöntää taloudellisissa vaikeuksissa oleville yrityksille;

c) tukikelpoisuuden edellytyksenä on, että yritykset noudattavat ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia vähimmäisedellytyksiä, ottaen huomioon, että yrityksille voidaan myöntää tukea myös ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevien uusien vähimmäisedellytysten noudattamiseen;

d) alueen on varmistettava, että yrityksen käsittelemille tuotteille on olemassa tavanomaiset markkinointikanavat; tämä tapahtuu tarkastamalla kyseisten tuotteiden markkinointisopimukset.

(17) Edellä 16 kohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettujen tietojen osalta Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet noudattaneensa kautta 2000–2006 koskevan Veneton alueen maaseudun kehittämissuunnitelman ([12]) ohjeita. Tuki oli tarkoitus myöntää pääomatukena, ja sen osuus sai olla enintään 40 prosenttia asianmukaisesti todetuista tukikelpoisista kustannuksista. Tuen myöntäminen tapahtui noudattaen suuntaviivojen 4.2 kohdan edellytyksiä, rajoituksia ja määräyksiä. Alue vastaa kokonaisuudessaan kyseisen artiklan soveltamisesta aiheutuvista kuluista, ja tuen kasautuminen muiden voimassa olevien tukivälineiden tai -järjestelmien kanssa on kielletty.

(18) Mitään tukea ei saa myöntää hankkeille, jotka ovat ristiriidassa yhteisissä markkinajärjestelyissä säädettyjen kieltojen tai rajoitusten kanssa tai jotka liittyvät maitoa tai maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistukseen tai kaupan pitämiseen.

([7]) Alueellisen lain nro 1, 8.1.1991, 11 artiklan mukaisesti (ilmoitettu komissiolle valtiontukinumerolla N100/91, jonka komissio on hyväksynyt päätöksellä SG (91) D/7024) sellaisten aloitteiden täytäntöönpano, joihin haetaan julkista rahoitusta muodossa tai toisessa, voi alkaa vasta sen jälkeen, kun asiaa koskeva tukihakemus on esitetty.

([8]) Veneton alueen virallinen lehti nro 112, 28.12.1999.

([9]) Kyseisessä laissa otetaan käyttöön tuet maataloustuotannon ja kotieläinjalostuksen rakenteiden edistämiseksi ja tukemiseksi (komissio on hyväksynyt kyseiset tuet tiedonannolla nro 16065, 17.10.1980).

([10]) EYVL L 79, 23.3.1994, s. 29.

([11]) EYVL C 232, 12.8.2000, s. 19.

([12]) Hyväksytty komission päätöksellä K(2000) 2904, 29.9.2000.

III. KOMISSION MENETTELYN ALOITTAMISEN YHTEYDESSÄ ESILLE OTTAMAT SEIKAT

(19) Komissio aloitti perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn, koska se epäili alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälässä käyttöönotetun uuden tukijärjestelmän soveltuvuutta yhteismarkkinoille.

(20) Epäilyt perustuivat siihen, että tukea voitiin myöntää myös yrityksille, jotka olivat jo tehneet investointeja sellaisten hankkeiden yhteydessä, joiden osalta ne olivat esittäneet ohjelmakautta 1994–1999 koskevan rahoitushakemuksen, toisin sanoen oli kyse yhteisrahoitetusta tukijärjestelmästä.

(21) Komissio ei näin ollen voinut menettelyä aloittaessaan sulkea pois mahdollisuutta, että oli kyse tuen myöntämisestä taannehtivasti tuensaajan jo toteuttamiin toimiin, jolloin tukeen ei enää liittynyt siltä edellytettyä kannustavaa vaikutusta ja sitä voitiin pitää toimintatukena, jonka ainoana tarkoituksena oli vapauttaa tuensaaja taloudellisesta vastuusta.

(22) Suuntaviivojen 3.5 ja 3.6 kohdan mukaisesti tukitoimenpiteisiin on aina sisällyttävä jokin kannustava piirre tai niissä on edellytettävä tuensaajalta jonkinlaista vastasuoritusta, jotta tukea voitaisiin pitää yhteismarkkinoille soveltuvana ([13]).

(23) Ilmoitettu tukijärjestelmä vaikutti kuuluvan suuntaviivojen 3.5 ja 3.6 kohdan soveltamisalaan. Niiden tietojen perusteella, jotka komissiolla oli käytettävissään menettelyä aloitettaessa, Italian viranomaisten toimittamat perustelut eivät vaikuttaneet riittäviltä osoittamaan, että ohjelmakaudella 1994–1999 myönnettyyn tukijärjestelmään tai ilmoitettuun uuteen tukijärjestelmään olisi sisältynyt sellainen oikeudellinen sitoumus (mahdollisiin) tuensaajiin nähden, joka olisi voinut saada aikaan (ja perustella) tuensaajissa oikeutettuja odotuksia ja muodostaa siten riittävän kannustavan tekijän töiden aloittamiseksi.

(24) Komission mukaan sen paremmin laki asiakirjojen julkisuudesta ([14]) kuin alueviranomaisten lähettämät kirjeet, joissa ne vahvistivat vastaanottaneensa asianomaisten esittämät rahoitushakemukset ([15]) tai käytäntö, jonka mukaisesti alueviranomaiset olivat aina myöntäneet odotetun rahoituksen hankkeille, jotka oli merkitty julkisista varoista rahoitettaviksi hyväksyttyjen hankkeiden luetteloon aluehallituksen arvioinnin ja hyväksymispäätöksen perusteella, eivät olisi voineet saada aikaan luetteloon merkityissä yrityksissä oikeutettuja odotuksia rahoituksen saamisesta ohjelmakaudella 1994–1999.

(25) Komissio katsoo, että alueviranomaiset eivät ole millään tavoin oikeudellisesti sitoutuneet hyväksyttyihin ja alueen virallisessa lehdessä julkaistuun luetteloon merkittyihin rahoitushakemuksiin nähden kaudella 1994–1999, minkä vuoksi myös asianomaisten yritysten oikeutettujen odotusten käsite raukeaa. Seuraavat näkökohdat vahvistavat kannustavan vaikutuksen puuttumisen: vaikka alueviranomaiset eivät olekaan myöntäneet tosiasiallista rahoitusta, rahoitustuen piiriin hyväksytyt yritykset eivät ole ryhtyneet toimenpiteisiin oikeuksiensa valvomiseksi, kun taas alue katsoo kyseiset oikeudet saavutetuiksi vetoamalla erityisesti kansalliseen hallinto-oikeuteen. Komission mukaan valituksia ei ole esitetty, koska ei ole kyse alueviranomaisia oikeudellisesti velvoittavasta sitoumuksesta, eikä mahdollisilla tuensaajilla todennäköisesti ollut oikeutta vaatia tuen maksamista.

(26) Komissio epäili, voitaisiinko ennen hankkeiden hyväksymisen vahvistumista aiheutuneisiin kustannuksiin myönnettyä tukea pitää perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuna tukena tietyn taloudellisen toiminnan kehityksen edistämiseen. Tuomioistuimen vahvistaman komission vakiintuneen käytännön mukaan ([16]) tukea voidaan pitää tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen tarkoitettuna tukena ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio pystyy osoittamaan, että ilman kyseistä tukea markkinavoimat eivät olisi yksinään pystyneet auttamaan tuensaajayrityksiä pääsemään toivottuun lopputulokseen. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa yritykset ovat selvästikin tehneet investoinnit ilman tukea.

(27) Toinen seikka, jonka perusteella komission mielestä oli syytä epäillä, ettei tukeen sisältynyt kannustavaa vaikutusta, liittyy hyväksyttyjen hankkeiden luetteloiden laatimiseen. Aluehallituksen päätöksessä nro 4202 vuodelta 1993 säädetään, että hakemukset on esitettävä aluehallitukselle vuosittain 31 päivään tammikuuta ja 30 päivään syyskuuta mennessä. Sen jälkeen hakemukset asetetaan paremmuus-

([13]) Ks. erityisesti seuraavat asiat: C1/98 (ex N750/B/95), valtiontukijärjestelmä, jonka Italia on toteuttanut EY:n perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen tukemiseksi (27.9.1995 annettu Sisilian alueellinen laki nro 68); C36/98, tukijärjestelmä, jonka Italia aikoo panna täytäntöön tavoite 1 -alueilla toimivien pienten ja keskisuurten yritysten hyväksi; C70/98, Italian (Marchen alue) ilmoittama tukijärjestelmä, joka koskee ohjelmakauden 1994–1999 yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan tehtäviä muutoksia yhteisön rakennerahastojen tavoite 5b -alueilla toteutettavien toimenpiteiden osalta.

([14]) Ks. alaviite 6.

([15]) Italian viranomaiset ovat toimittaneet ainoastaan jäljennöksen 1.4.1999 päivätystä Veneton alueviranomaisten kirjeestä, jossa ilmoitettiin eräälle mahdolliselle tuensaajalle hänen hakemuksensa saapumisesta (elintarvikealan rakenteellisista toimenpiteistä vastaavaan) erityisvirastoon tavanomaista teknis-hallinnollista selvitystä varten; kyseinen ilmoitus on pakollinen julkisviranomaisten asiakirjojen julkisuutta koskevan lain nojalla (ks. alaviite 6).

([16]) Ks. erityisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-730/79, Philip Morris vastaan komissio, 17.9.1980 antama tuomio (Kok. 1980, s. 2671.

järjestykseen, ja hylätyistä hakemuksista, jotka eivät täytä vaadittuja edellytyksiä, on ilmoitettava asianomaisille. Jos menettelyä olisi tulkittava tällä tavalla, voitaisiin päätellä, että alueviranomaiset olisivat voineet puolivuosittaisten luetteloiden perusteella tehdä tarkat ja säännöllisesti ajantasaistetut laskelmat vielä käytettävissä olevista varoista, minkä avulla olisi voitu välttää uusien tarjouspyyntöjen julkaiseminen ja sellaisten uusien hakemusten esittäminen, joita ei käytettävissä olevien varojen puuttuessa ollut mahdollista hyväksyä.

(28) Muut näkökohdat, joiden perusteella komissio epäili, ettei tukeen sisältynyt kannustavaa vaikutusta, liittyvät tarkasteltavana olevan alueellisen lain 35 pykälässä säädettyihin talousarviomäärärahoihin sekä tuki-intensiteettiin ja tuen tarkkaan määrään. Alueen ilmoittamat määrärahat olivat 5 miljardia Italian liiraa (2,5 miljoonaa euroa), ja niiden avulla olisi pystytty rahoittamaan ainoastaan vähäinen osuus mahdollisille tuensaajille jo aiheutuneista kustannuksista (noin 70 miljardia Italian liiraa = 35 miljoonaa euroa). Sen vuoksi on vaikea ymmärtää, miksi Italian viranomaiset ovat täsmentäneet, että ”pääomatuki ei ylitä varmennettuja tukikelpoisia kustannuksia”, koska komission käytettävissä olevien tietojen perusteella tuen intensiteetti vaikuttaisi olevan alle 10 prosenttia ([17]). Se, että Italian viranomaisten mukaan näin alhainen tukiprosentti riittäisi varmistamaan kannustavan vaikutuksen olemassaolon, kun kautta 1994–1999 koskevassa alueellisessa toimenpideohjelmassa on katsottu aiheelliseksi vahvistaa samankaltaisille hankkeille selvästi korkeampi tukiprosentti ([18]), on lisäosoitus kannustavan vaikutuksen puuttumisesta tuen kohteena olevien hankkeiden yhteydessä.

(29) Lisäksi viimeksi saadut lisätiedot (jotka kirjattiin saapuneiksi 30 päivänä tammikuuta 2001) poikkeavat jossakin määrin aikaisemmista tiedoista:

a) luettelossa onkin ilmeisesti 150 hankkeen asemesta vain 134 hyväksyttyä hanketta, joista 36 on edelleen vailla rahoitusta;

b) tiedot tuensaajien toteuttamien investointien täsmällisestä määrästä ovat ristiriitaisia; uusimpien lukujen mukaan on kyse 120 081 miljoonasta Italian liirasta aiemmin ilmoitettujen 70 000 miljoonan liiran asemesta.

(30) Toinen selventämistä kaipaava seikka koskee tukitoimenpiteen ajallista ulottuvuutta. Italian viranomaiset olivat alun perin ilmoittaneet, että toimenpide oli luonteeltaan poikkeuksellinen ja kestoajaltaan rajoitettu (ks. 15 kohta). Kyseisten viranomaisten muut lausunnot, joissa ilmoitetaan mahdollisuudesta myöntää tulevaisuudessa rahoitusta samoille hankkeille, ovat ristiriidassa tämän kanssa ([19]). Alkuperäisessä ilmoituksessa todettiin, että ”jos hakemusten täydentävän tarkastelemisen jälkeen havaitaan, että tarvitaan lisävaroja, ne eivät missään tapauksessa saa ylittää jäljellä olevien ohjelmakautta 1994–1999 koskevien hakemusten edellyttämää enimmäismäärää”. Siksi alueviranomaiset ovatkin sitoutuneet ilmoittamaan tapauksista, jotka eivät kuulu 22 päivänä helmikuuta 1994 annetussa komission tiedonannossa nro 54/94/D24823 tarkoitetun 20 prosentin säännön soveltamisalaan. Alueviranomaiset eivät kuitenkaan ole missään vaiheessa toimittaneet lisätietoja tällaisesta mahdollisuudesta käyttää muita rahoituslähteitä niihin liittyvine maksujärjestelyineen, jotka vaikuttaisivat myös olevan ristiriidassa ilmoitetun tukitoimenpiteen kertaluonteisuutta koskevien tietojen kanssa.

(31) Italian viranomaiset ovat vahvistaneet, että hankkeet, joita koskevat tukihakemukset oli esitetty ja hyväksytty ohjelmakauden 1994–1999 aikana mutta joihin liittyviä töitä ei ollut vielä aloitettu, oli tarkoitus rahoittaa Veneton alueen ohjelmakautta 2000–2006 koskevan maaseudun kehittämissuunnitelman osana sen jälkeen, kun niiden asianmukaisuus oli todettu maatalousalaa koskevien uusien yhteisön puitesääntöjen mukaisesti. Tämä sopii kuitenkin vaikeasti yhteen (rahoitettaviksi hyväksyttyjen tukihakemusten kohteena olevien) hankkeiden lopullista luetteloa koskevien tietojen kanssa, jotka oli toimitettu viimeisten, 30 päivänä tammikuuta 2001 saapuneiksi kirjattujen lisätietojen yhteydessä. Kaikkiaan 134:stä tukikelpoisesta hankkeesta 20 oli rahoitettu maatalouden valuuttarahastoista, 10 ylivarauksista peräisin olevista varoista, 54 alueellisen lain nro 88/80 nojalla, 4 lain nro 173/98 nojalla, ja 10 hanketta oli peruutettu. Näiden tietojen perusteella toistaiseksi on rahoittamatta enää ainoastaan 36 hanketta. Vaikka rahoitusta olisikin mahdollista järjestää kautta 2000–2006 koskevan uuden maaseudun kehittämissuunnitelman osana, on kuitenkin epäselvää, mihin edellisen ohjelmakauden aikana hyväksyttyihin tukihakemuksiin Italian viranomaiset viittaavat.

(32) Komissio päätti tarkastella maatalouden valuuttajärjestelmän tukia ja ylivarauksista rahoitettuja tukia. Turvautuminen kyseisiin rahoituslähteisiin saattaisi merkitä tukien hyväksymispäätösten väärinkäyttöä, eikä siitä ehkä olisi edes ilmoitettu komissiolle.

IV. ITALIAN JA MUIDEN ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(33) Perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamispäätöksen seurauksena Italia toimitti 22 päivänä kesäkuuta 2001 päivätyssä kirjeessä komission yksiköille omat huomautuksensa tarkasteltavana olevasta tuesta. Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

(34) Vastauksessaan Italian viranomaiset viittasivat aluksi hallinnolliseen menettelyyn, jota sovellettiin tuen myöntämiseen ohjelmakauden 1994–1999 aikana, osoittaakseen että kyseinen menettely muodosti oikeudellisen sitoumuksen mahdollisiin rahoituksensaajiin nähden, mikä puolestaan oli omiaan luomaan ja perustelemaan oikeutettuja odotuksia tuensaajissa ja siten tarjoamaan riittävän kannustavan vaikutuksen töiden aloittamiseksi ennen tuen saamista. Menettelyn aloittamista edeltäneessä vaiheessa toimitetun toimenpiteen kuvauksen osalta Italian viranomaiset ovat täsmentäneet, että sen jälkeen kun yritys oli merkitty elintarvikealan tukitoimenpiteiden piiriin hyväksyttyjen

([17]) Alueen käytettävissä oleva 5 miljardin Italian liiran määrä on alle 10 % tuensaajien toteuttamien investointien kokonaismäärästä (70 miljardia Italian liiraa).

([18]) Asetuksessa (EY) N:o 951/97 sallittiin enintään 55 prosentin suuruinen tuki tavoite 1 -alueiden ulkopuolella toteutettaville investoinneille.

([19]) Ks. menettelyn aloittamista koskevan kirjeen 9 kohta.

yritysten yhteisluetteloon, se pysyi luettelossa odottamassa, että alueviranomaiset järjestävät rahoituksen. Niin pian kuin tarvittavat varat olivat saatavilla joko alueen talousarviosta alueellisen lain nro 88/1980 29 pykälän nojalla tai Veneton alueellisesta toimenpideohjelmasta (maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamisesta 29 päivänä maaliskuuta 1990 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 866/90 ([20]) ja asetus (EY) N:o 951/97) taikka valtion talousarviosta ylivarausten ja maatalouden valuuttarahastojen muodossa, alue valitsi erityispäätöksellä tärkeys- ja ensisijaisuusjärjestyksen perusteella yhteisluettelosta yritykset, joille haluttiin myöntää rahoitusta, ja niistä edelleen ne yritykset, joiden esittämät hakemukset vastasivat käytettävissä olevien varoja täysimääräistä käyttöä.

(35) Näin alueella oli käytettävissään arsenaali hankkeita, jotka oli mahdollista käynnistää nopeasti heti kun varat saatiin käyttöön. Alueviranomaiset katsovat, että siinäkään tapauksessa, ettei varoja ole välittömästi käytettävissä, tällainen valmis luettelo tukikelpoisista hankkeista, joiden rahoitus voidaan järjestää myöhäisempänä ajankohtana, ei ole yhteisön sääntöjen vastainen.

(36) Toimivaltaisten viranomaisten mukaan alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälää on tarkoitus soveltaa 36:een luettelossa edelleen olevaan hankkeeseen/yritykseen. Näitä jäljellä olevia hankkeita ja yrityksiä on tarkasteltu uudelleen ja kahden osalta on aloitettu menettely käsittelyn lopettamiseksi, koska hankkeet on todettu suuntaviivojen vastaisiksi. Toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavat myös, että 15 yritystä on esittänyt kautta 2000–2006 koskevan Veneton alueen maaseudun kehittämisohjelman toimenpiteeseen nro 7 (Maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen edellytysten parantaminen) liittyvän hakemuksen ja samalla peruuttanut aikaisemmat hakemuksensa siinä tapauksessa, että uudella ohjelmakaudella 2000–2006 järjestyy rahoitusta. Alueviranomaiset pitävät mahdollisena, että eräät muutkin yritykset luopuvat alkuperäisistä hankkeistaan, joita ne eivät enää syystä tai toisesta pidä kiinnostavina. Sen vuoksi tarkasteltavana olevan tuen edunsaajien määrän uskotaan laskevan puoleen alkuperäisestä määrästä.

(37) Italian viranomaisten mukaan perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamista koskevassa kirjeessä ilmaistu komission näkemys on oikeudellisesti perusteeton ja jopa komission vakiintuneen käytännön vastainen.

(38) Komissio aloitti menettelyn tarkasteltavana olevan tuen osalta, koska tukea oli mahdollista myöntää myös sellaisille luettelossa edelleen oleville yrityksille, jotka ovat aloittaneet tai toteuttaneet investoinnit ohjelmakautta 1994–1999 koskevan tukihakemuksen esittämisen jälkeen. Komissio katsoo, että koska alue ei ollut oikeudellisesti velvoittavalla tavalla sitoutunut mahdollisiin tuensaajiin nähden, takautuvasti myönnettyihin tukiin ei sisälly välttämätöntä kannustavaa vaikutusta, minkä vuoksi ne ovat yhteismarkkinoille soveltumatonta toimintatukea.

([20]) EYVL L 91, 6.4.1990, s. 1.

(39) Italian viranomaiset katsovat, että sekä suuntaviivojen 3.6 kohdan sisältö ([21]) että tapa, jolla komissio soveltaa kyseistä kohtaa ([22]), saivat hakijoissa aikaan rahoituksen saamiseen liittyviä oikeutettuja odotuksia siitä alkaen, kun he olivat esittäneet tukihakemuksensa toimivaltaiselle viranomaiselle. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa aluehallituksen päätöksessä nro 4202/93, jossa vahvistettiin hakemusten jättämistä ja hyväksyttyjen hakijoiden luetteloiden laatimista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja viitattiin alueellisen lain nro 1/1991 ([23]) säännöksiin, varmistettiin mahdollisten tuensaajien pääsy osalliseksi hakemuksen esittämisen jälkeen mutta ennen varsinaisen tuen myöntämistä käynnistettyjen investointien julkisesta rahoituksesta. Oikeutettuja odotuksia hakemusten esittämisen yhteydessä lisäsi myös merkitseminen tukikelpoisten hakijoiden luetteloon.

(40) Lisäksi mahdolliset tuensaajat — tietoisina siitä, että he olivat esittäneet hakemuksensa asianmukaisella tavalla ja täyttivät laissa asetetut vaatimukset — saattoivat kohtuudella odottaa hakemuksensa tulevan hyväksytyksi, mikä sittemmin tapahtuikin kun hakijat merkittiin hyväksyttyjen hankkeiden luetteloon, vaikka heidän oli edelleen odotettava varsinaisen tuen myöntämistä.

(41) Italian viranomaiset muistuttavat myös, että komission käytäntönä on hyväksyä jo hyväksyttyjen tukijärjestelmien jatkaminen niille asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi ([24]), ja tämä käytäntö vastaa perimmältään myös viranomaisten perusteluja tarkasteltavana olevan alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälässä käyttöön otetulle tukijärjestelmälle. Toisin sanoen tällainen tuki on Italian viranomaisten mukaan perustamissopimuksen mukainen, mikäli se on myönnetty viimeistään vuonna 1999 eli rahoitushakemusten kohteena olevan tukijärjestelmän / olevien tukijärjestelmien soveltamisajan kuluessa.

(42) Italian viranomaiset selittävät, että maan hallinto-oikeuden mukaan on mahdollista vedota hallintotuomioistuimeen menettelyn aloittamiseksi sellaisten julkisviranomaisten toimien osalta, jotka eivät ole haitallisia ainoastaan yksilön oikeuksien vaan myös oikeutettujen etujen kannalta. Oikeutetut edut määritellään yksityisiksi eduiksi, jotka liittyvät julkisviranomaisten asianmukaisesti harjoittamaan vallankäyttöön sekä yksityishenkilöiden oikeudellisen aseman oletetun toteutumisen ("interessi pretensivi" —

([21]) Suuntaviivojen 3.6 kohdassa määrätään, että "tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten **taannehtivasti** myönnetyn tuen ei voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa. Korvaavia tukijärjestelmiä lukuun ottamatta kaikissa tukijärjestelmissä olisi sen vuoksi edellytettävä, että tukea ei saa myöntää aloitettuun työhön tai toteutettuihin toimenpiteisiin ennen kuin tukihakemus on toimitettu asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle."

([22]) Päätökset SG(2000) D/108799, 28.11.2000, (tuki nro N 226/2000), SG(2001) D 286857, 13.3.2001, (tuki nro N 729/a/2000), SG(2001) D/286508, 28.2.2001 ja SG(2000) D/105958, 4.8.2000.

([23]) Kyseisen lain 11 pykälässä säädetään, että "yrityssuunnitelmaan sisältyvien aloitteiden toteuttaminen voi tapahtua myös ennen varsinaisen tuen myöntämistä edellyttäen, että se aloitetaan vasta kyseistä tukea koskevan hakemuksen jättämisen jälkeen…".

([24]) Tuki nro N 63/2001 ja N 24/2001.

odotukset viranomaisiin nähden) että menettelytapoihin liittyvien sitoumusten moitteettoman soveltamisen osalta ("interessi procedimentali" — menettelytapoihin liittyvät edut) erityisesti asiakirjojen julkisuudesta annetun lain mukaisesti. Italian korkeimman oikeuden oikeuskäytännön mukaisesti ([25]) yksityishenkilö voi vedota hallintotuomioistuimeen paitsi hakeakseen oikeutetun etunsa tai henkilökohtaisten oikeuksiensa vastaisen julkisviranomaisen päätöksen peruuttamista mutta myös saadakseen vahvistuspäätöksen odotetulle toimenpiteelle sekä korvauksen päätöksen tekemisestä tai tekemättä jättämisestä aiheutuneista vahingoista.

(43) Tarkasteltavana olevassa tapauksessa luettelossa edelleen olevien (julkista rahoitusta) hakeneiden oikeutettu etu on ilmeisestikin luonteeltaan oletettu, koska se liittyy perusteltuihin odotuksiin oikeudellisen aseman toteutumisesta tuen myöntämisen kautta.

(44) Edellä mainitun korkeimman oikeuden oikeuskäytännön perusteella Italian viranomaiset eivät sulje pois mahdollisuutta, että hallinto-oikeuden tuomari saattaisi tuomita alueviranomaiset maksamaan vahingonkorvausta.

(45) Italian viranomaiset vahvistavat, ettei yksikään luettelossa edelleen olevista rahoituksen piiriin hyväksytyistä yrityksistä ole vedonnut hallintotuomioistuimeen, koska ne kaikki katsovat voivansa kohtuudella odottaa, että tuki myönnetään. Voidakseen haastaa Veneton alueen edellä mainittujen yritysten olisi osoitettava mielenkiintoa saattaa asia vireille sellaisen tapahtuman perusteella, josta on aiheutunut niille tosiasiallista vahinkoa. Tällainen tapahtuma on Italian viranomaisten mukaan rahoituksen myöntämättä jättäminen ja luettelon lakkauttaminen. Vetoaminen olisi oikeudellisesti mahdollista ainoastaan tuen peruuttamisen tai päätöksen nro 4102/99 kumoamisen perusteella, koska ne olisivat haitallisia rahoitusta hakeneiden yritysten oikeutettujen ja tosiasiallisesti olemassa olevien taloudelliseen etuun liittyvien odotusten kannalta.

(46) Komission esittämien varausten osalta, jotka liittyvät maatalouden valuuttajärjestelmän tukien ja ylivarauksista peräisin olevien varojen käyttöön (menettelyn aloittamista koskevan kirjeen 31 kohta), Italian viranomaiset täsmentävät seuraavaa:

(a) asetuksessa (EY) N:o 951/97 tarkoitettu maatalouselintarvikealan aloitteita koskeva tukijärjestelmä, jonka rahoittamiseen on käytetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 724/97 ([26]) mukaisesti tapahtuneesta Italian liiran revalvaatiosta peräisin olevia varoja, kuuluu osana Italian toimintaohjelmaan, jonka komissio on hyväksynyt 2 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä nro 5372;

(b) ylivarauksista peräisin olevat määrät johtuvat lisärahoituksesta, jolla täydennetään jatkuvasta rahastosta yhteisön politiikan täytäntöönpanemiseksi jo myönnettyjä varoja asetuksessa (EY) N:o 951/97 tarkoitetun Veneton alueellisen toimenpideohjelman osalta; kyseinen ohjelma on oikeusperusta, jonka komissio on hyväksynyt 2 päivänä lokakuuta 1996 tehdyllä päätöksellä K/96 2598.

(47) Italian viranomaiset ovat eri mieltä komission kanssa tuen laskentatavasta ja menettelyn aloittamista koskevan kirjeen 27 kohdan sisällöstä. Toimenpiteelle varattu määrä (5 miljardia Italian liiraa eli noin 2,5 miljoonaa euroa) on tarkoitus käyttää siten, että toimenpiteellä rahoitetaan merkittävä osa investoinneista, toisin sanoen 30 prosenttia tukikelpoisista investoinneista, joiden määräksi on arvioitu 15 miljardia Italian liiraa (noin 7,5 miljoonaa euroa). Edellä ilmoitettu tukikelpoisten investointien määrä on puhtaasti teoreettinen, koska hankkeiden teknisiä näkökohtia ja täytäntöönpanomenetelmiä on vielä tarkasteltava uudelleen, edunsaajien tukikelpoisuus on varmistettava uudemman kerran, investointien määriä on tarkistettava jne. Tällainen uudelleentarkastelu olisi tehtävä siinä vaiheessa, kun konkreettiset rahoitusnäkymät ovat selvillä, jotta mahdollisille tuensaajayrityksille ei aiheudu ylimääräistä haittaa.

(48) Luettelossa jäljellä olevien investointien rahoittamisesta kautta 2000–2006 koskevassa maaseudun kehittämisohjelmassa Veneton alueen käyttöön varatuista varoista (15 luettelossa olevaa yritystä on jättänyt hakemuksen maaseudun kehittämisohjelman puitteissa, ks. 32 kohta) toimivaltaiset viranomaiset ovat todenneet, että se on mahdollista siltä osin, kuin investoinnit täyttävät kaikki edellä mainitussa maaseudun kehittämisohjelmassa asetetut edellytykset, joihin kuuluu vaatimus siitä, että rahoitushakemuksen kohteena olevia töitä ei ole vielä aloitettu.

V. TUEN ARVIOINTI

(49) EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Tarkasteltavana olevassa laissa säädetyt toimenpiteet vastaavat edellä olevaa määritelmää jäljempänä esitetyistä syistä.

(50) Tarkasteltavana olevat Veneton alueen varoista rahoitettavat toimenpiteet suosivat tiettyjä yrityksiä ja toimijoita (maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimivat yritykset) ja voivat vaikuttaa kauppaan, koska Italian osuus Euroopan maataloustuotannosta on noin 14,07 prosenttia ([27]).

(51) Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätyissä tapauksissa tiettyjä toimenpiteitä voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti pitää yhteismarkkinoille soveltuvina.

(52) Ottaen huomioon edellä kuvattujen toimenpiteiden luonne tarkasteltavana olevassa tapauksessa ainoa ajateltavissa oleva poikkeus on perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätty poikkeus, jonka mukaan yhteismarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea, joka on

([25]) Korkeimman oikeuden kollegiaalisessa kokoonpanossaan tekemä päätös 500/1999.

([26]) EYVL L 108, 25.4.1997, s. 9.

([27]) Viimeisimmät käytettävissä olevat Eurostat-tiedot vuodelta 2003 (EU-15).

tarkoitettu tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.

(53) Jotta perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta voitaisiin soveltaa, maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen alan investointeihin myönnettävän tuen on noudatettava EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen 23 päivänä joulukuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1/2004 ([28]) asiaa koskevia säännöksiä. Tapauksissa, joissa ei sovelleta kyseistä asetusta, tai jos kaikki vaaditut edellytykset eivät täyty, tukea on arvioitava maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen asiaa koskevien määräysten perusteella.

(54) Koska tarkasteltavana olevaa tukijärjestelmää ei ole rajoitettu yksinomaan pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, asetusta (EY) N:o 1/2004 ei voida soveltaa. Sen vuoksi tuen soveltuvuutta on arvioitava suuntaviivojen ja erityisesti niiden 3.5, 3.6 ja 4.2 kohdan perusteella.

(55) Suuntaviivojen 3.5 ja 3.6 kohdan mukaisesti komissio katsoo, että ollakseen yhteismarkkinoille soveltuvia tukitoimenpiteisiin on sisällyttävä jokin kannustava piirre tai niissä on edellytettävä tuensaajalta jonkinlaista vastasuoritusta. Jo aloitettuun työhön myönnettyyn tukeen ei sisälly tarpeellista kannustavaa piirrettä, minkä vuoksi sitä on pidettävä toimintatukena. Korvaavia tukijärjestelmiä lukuun ottamatta kaikissa tukijärjestelmissä olisi sen vuoksi edellytettävä, että tukea ei saa myöntää aloitettuun työhön tai toteutettuihin toimenpiteisiin ennen kuin tukihakemus on toimitettu asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle.

(56) Alueellisen lain nro 5/2000 35 artiklan nojalla käyttöön otettavassa tukijärjestelmä koskee yksinomaan sellaisten elintarvikealan yritysten hankkeiden rahoittamista, jotka olivat jättäneet ohjelmakauden 1994–1999 aikana yhteisrahoitettavia toimenpiteitä koskevan tukihakemuksen ja jotka sen jälkeen oli todettu tukikelpoisiksi merkitsemällä kyseiset yritykset alueviranomaisten ylläpitämään rahoitukseen oikeutettujen hakijoiden luetteloon (jäljempänä 'luettelossa jäljellä olevat hankkeet'), mutta jotka julkisten varojen puuttuessa eivät olleet saaneet rahoitusta. Eräiden luettelossa jäljellä olevien hankkeiden osalta oli aloitettu investoinnit ohjelmakautta 1994–1999 koskevien rahoitushakemusten jättämisen jälkeen.

(57) Muodollisen tutkintamenettelyn aikana saatujen tietojen perusteella komissio katsoo, että ilmoitettu tukijärjestelmä soveltuu yhteismarkkinoille, mutta voidakseen saada ilmoitetun järjestelmän mukaista tukea kaikkien luettelossa jäljellä olevien hankkeiden on täytettävä suuntaviivojen 4.2 kohdassa määrätyt edellytykset, toisin sanoen tukea voidaan myöntää ainoastaan

(a) taloudellisesti elinkelpoisille yrityksille;

(b) yrityksille, jotka täyttävät ympäristöä, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevat vähimmäisvaatimukset;

(c) sillä edellytyksellä, että tuen intensiteetti on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista investoinneista tavoite 1 -alueilla ja 40 prosenttia muilla alueilla;

(d) sillä edellytyksellä, että tukikelpoiset kustannukset sisältävät kiinteän omaisuuden rakentamista, hankintaa tai parantamista, uusien koneiden tai laitteiden hankintaa ja yleiskuluja, jotka käsittävät enintään 12 prosenttia edellä mainituista kustannuksista;

(e) sillä edellytyksellä, että voidaan osoittaa riittävällä tavalla, että kyseisille tuotteille on olemassa tavanomaiset markkinointikanavat. Tukea myöntäessään Italian viranomaisten on otettava huomioon yhteisiin markkinajärjestelyihin mahdollisesti sisältyvät tuotantoa tai yhteisön tukea koskevat rajoitukset. Erityisesti sellaisen tuen myöntäminen, joka on ristiriidassa yhteisissä markkinajärjestelyissä säädettyjen kieltojen tai rajoitusten kanssa, on kielletty. Tukea ei myöskään saa myöntää maitoa ja maitotuotteita vastaavien tai niiden korvikkeiden valmistukseen tai kaupan pitämiseen.

(58) Tukea voidaan poikkeuksellisesti myöntää investointihankkeille, joita koskevat tukihakemukset on jätetty 31 päivänä joulukuuta 1999 päättyvän ohjelmakauden osalta ja jotka katsottiin tukikelpoisiksi kyseisenä ajankohtana, mutta joita ei voitu käsitellä varojen puuttumisen vuoksi. Tukea voidaan kuitenkin myöntää ainoastaan sellaisille investointihankkeille, jotka pannaan täytäntöön vasta sen jälkeen, kun niihin liittyvät rahoitushakemukset on jätetty toimivaltaisille viranomaisille.

(59) Tarkasteltuaan toimivaltaisten viranomaisten ohjelmakauden 1994–1999 tukien myöntämisessä käyttämään hallintomenettelyyn liittyviä asiakirjoja ja kyseisenä ajankohtana sovelletun tulkintakäytännön ([29]) perusteella komissio pitää tukikelpoisina myös edellä 57 kohdassa tarkoitettuja investointeja. Edellä mainitun käytännön mukaan silloin, kun tukijärjestelmä täydentää aikaisempaa tukijärjestelmää, tuensaajan edelliseen tarjouspyyntöön liittyvän rahoitushakemuksen esittämisen jälkeen aloittamaan toimintaan myönnetty tuki sisältää tarvittavan kannustavan piirteen, minkä vuoksi sitä ei voida pitää toimintatukena edellyttäen, että työt tai toiminta on aloitettu sen jälkeen, kun tukihakemus on jätetty asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle ja viimeksi mainittu on myös hyväksynyt hakemuksen tukikelpoisuuden.

(60) Komissio katsoo aiheelliseksi muistuttaa Italian viranomaisia siitä, että sen nykyisin noudattaman tulkintakäytännön mukaan tukeen ei sisälly kannustavaa vaikutusta, jos se myönnetään toimintaan, joka on aloitettu sen jälkeen, kun hakemus on jätetty toimivaltaisille viranomaisille, mutta ennen hakemuksen hyväksymistä asiakirjalla, joka muodostaa julkisviranomaisen oikeudellisen sitoumuksen (mahdollisiin) tuensaajiin nähden ([30]).

([28]) EUVL L 1, 1.1.2004, s. 1.

([29]) Komissio on jo antanut vastaavan lausunnon tuen nro N 715/1999 yhteydessä kirjeessä SG(2000) D/105754 (2.8.2000).

([30]) Asetuksen (EY) N:o 1/2004 17 artiklan mukaisesti, ks. alaviite 20.

(61) Maatalouden valuuttajärjestelmän tukien ja ylivarauksista peräisin olevien varojen käyttämisestä luettelossa ennen 31 päivää joulukuuta 1999 jäljellä olevien hankkeiden rahoittamiseen Italian viranomaiset ovat todenneet, että komissio oli hyväksynyt Italian liiran revalvaatiosta johtuneiden varojen käytön asetuksen (EY) N:o 724/97 mukaisesti Veneton alueelliseen toimenpideohjelmaan sisältyvien toimenpiteiden rahoittamiseen 2 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä nro 5372; ylivarauksista peräisin olevat määrät puolestaan aiheutuivat lisärahoituksesta, jolla täydennettiin jatkuvasta rahastosta yhteisön politiikan täytäntöönpanemiseksi jo myönnettyjä varoja Veneton alueellisen toimenpideohjelman osalta. Sen vuoksi komissio päättelee, että ei ole kyse tukien hyväksymispäätöksiin liittyneistä väärinkäytöksistä tai ilmoittamattomista tuista, koska rahoitus koskee kyseisenä ajankohtana voimassa olleeseen alueelliseen toimenpideohjelmaan sisältyneitä toimenpiteitä.

(62) Tukijärjestelmän kertaluonteisuuden osalta toimivaltaiset viranomaiset ovat selventäneet, että ilmaisulla viitataan tukijärjestelmän kasautumattomuuteen muiden tukijärjestelmien kanssa: tuki on tarkoitettu yksinomaan luettelossa jäljellä oleville yrityksille, eikä sitä voida käyttää muiden toimenpiteiden rahoittamiseen. Tukijärjestelmän oikeudelliset ja taloudelliset vaikutukset raukeavat heti sen jälkeen, kun luettelossa ei ole enää jäljellä yhtään yritystä. Toimivaltaiset viranomaiset ovat ilmoittaneet alkuperäiseksi talousarvioksi noin 2,5 miljoonaa euroa, ja määrää on mahdollista tarvittaessa täydentää muista lähteistä peräisin olevilla varoilla, jotta tukikelpoisille hankkeille voidaan varmistaa julkisen tuen riittävä taso. Viranomaiset ovat sitoutuneet ilmoittamaan komissiolle, mikäli alkuperäistä talousarviota korotetaan yli 20 prosentilla.

(63) Komission vakiintuneen käytännön mukaan olemassa olevien tukijärjestelmien alkuperäisen talousarvion korottaminen on sallittua. Tämä käytäntö vahvistetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ([31]) 4 artiklan 1 kohdassa. Komissio katsoo, että kyseisen säännöksen mukaan tukijärjestelmän alkuperäisen talousarvion korottamista alle 20 prosentilla ei voida pitää muutoksena olemassa olevaan tukijärjestelmään. Jos viranomaiset ylittävät edellä mainitun prosenttimäärän, muutoksesta on ilmoitettava asetuksen (EY) N:o 794/2004 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Sen vuoksi mikään ei estä Italian viranomaisia korottamasta tarkasteltavana olevan tukijärjestelmän alkuperäistä talousarviota, mikäli se tapahtuu vahvistettuja menettelytapoja noudattaen.

VI. **PÄÄTELMÄT**

(64) Edellä sanotun perusteella komissio katsoo, että alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälässä säädetty tuki maataloustuotteiden jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimivien yritysten hyväksi on maatalousalan valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen 4.2 kohdan määräysten mukainen. Sen vuoksi tukitoimenpiteeseen voidaan soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrättyä poikkeusta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, jonka Italia aikoo panna täytäntöön Veneton alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälän mukaisesti, soveltuu yhteismarkkinoille, mikäli jäljempänä 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudatetaan.

2 artikla

Italian viranomaisten on ilmoitettava komissiolle, jos alueellisen lain nro 5/2000 35 pykälässä säädetyn tukijärjestelmän alkuperäistä talousarviota korotetaan yli 20 prosentilla.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 08 päivänä maaliskuuta 2006.

Komission puolesta

Mariann FISCHER BOEL

Komission jäsen

([31]) EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.